

ΠΡΟΣ ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ...

Στὸν ξεχωριστὸ ποιητὴ καὶ φίλο
ΠΑΝΟ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟ

Πάλι καινούρια νείρομαι ταξίδια μακρινά
Πρὸς κάποιους ξένους τόπους,
Πρὸς κάποια ξημερώματα, πρὸς κάποια δειλινά,
Πρὸς κάποιους νέους παράξενους καὶ ξωτικούς ἀνθρώπους.

ὦ, ζωὴ μου σὺ ἀγαλίνευτη ! τίχα τί συνταράζει
Βαθιά τὴν ὑπαρξή σου ;
Πιὸ κῦμα μαύρου πέλαγου μέσα σου τίχα βραίζει
Καὶ σπαζει ὅπως στὰ σκοτεινὰ τὰ βάρη μιᾶς ἀβύσσου ;

Πάλι καινούρια νείρομαι ταξίδια σ' ἄλλα μακριά
Σὲ χῶρες βασιλιάδων,
Κεῖ ποὺ οἱ παρθένες σφρίζονται δόχως καημὸ καὶ δάκρυ,
Στὶς φλογισμένες ἀγκαλιὲς ὤραϊων τραγουδιστᾶδων !...
ΑΓΗΣ ΔΕΒΕΝΤΗΣ

ΣΤΡΟΦΕΣ

I

Σάββατο βράδυ : ἀνοίγουνε στὸ δρόμο σὰ λουλούδια
οἱ ἀπλὲς καρδιές, παθητικὰ ν' ἀνέβουνε τραγούδια
ποὺ τὴ χαρὰ ἢ τὸν ἀπαλὸ τοῦ ἔρωτα ψάλλουν πόνο.
Ἐνῶ γιὰ μένα ἡ ἑβδομάδα ἐτέλειωσε καὶ μόνο.

II

Καθὼς βαδίζω, μιὰ σκιὰ μᾶλλον οὐθεὶ ἀπὸ πᾶνω,
ποὺ μὲ σκεπάζει σὰ φτερὰ δυσσώωνου πουλιοῦ·
εἶναι μαζί μου ὅπου νὰ πάω, μαζί μου ὅτι νὰ κάνω,
καὶ δὲν ἀφίνει οὔτε νὰ ἰδῶ τὸν ἥλιο τοῦ Θεοῦ.

III

Στὸν τεφρὸ πέρα δριζόντια ἡ ὁγάπη μου ἀγχοσβύνει.
οἱ φίλοι ὁποιαβήχηκαν, γιὰ πάντα, οἱ τελευταῖοι.